

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci navrhovateľa: **Horský komposesorát, pozemkové spoločenstvo P.**, so sídlom P., zastúpeného *JUDr. V. Š., advokátom*, so sídlom Advokátskej kancelárie P., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad Prievidza**, so sídlom Mariánska 6, Prievidza, za účasti: **1. Slovenský pozemkový fond Bratislava**, so sídlom Búdkova 36, Bratislava, **2. Lesy Slovenskej republiky, š.p.**, so sídlom Nám. SNP 8, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporcu číslo OPU-160-2009/3687/816-C zo dňa 30. septembra 2009 a číslo OPU-160-2009/3690/842-C zo dňa 30. septembra 2009, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13Sp/49/2009-54 zo dňa 1. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13Sp/49/2009-54 zo dňa 1. júna 2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „O.s.p.“) rozhodnutia odporcu uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia potvrdil. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd mal preukázané, že odporca rozhodnutím číslo **OPU-160-2009/3687/816-C zo dňa 30. septembra 2009** rozhodol tak, že oprávnené osoby, združené v Horskom komposesoráte, pozemkovom spoločenstve P., ktorých menný zoznam a výška vlastníckeho podielu sú uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia, spĺňajú podmienky ustanovené v § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 229/1991 Zb.

o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pôde“) a súčasne vyslovil, že sa im nepriznáva vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v katastrálnom území P., ktoré pozemky a budovy sú špecifikované v bode 2 výroku tohto rozhodnutia s tým, že nie je dotknuté ich právo na náhradu podľa § 11 ods. 2 alebo § 16 zákona o pôde.

Krajský súd mal preukázané, že odporca ďalším rozhodnutím číslo **OPU-160-2009/3690/842-C zo dňa 30. septembra 2009** rozhodol tak, že oprávnené osoby, združené v H. komposesoráte, pozemkovom spoločenstve P., ktorých menný zoznam a výška vlastníckeho podielu sú uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia, splňajú podmienky ustanovené v § 6 ods. 1 písm. n) zákona o pôde, a preto im priznal vlastnícke právo k častiam pôvodnej pozemnoknižnej parcely č. X. – lesný pozemok, zapísanej vo vložke č. X., katastrálne územie P., ktorej vlastníctvo prešlo na štát vyvlastnením evidovaným v katastri nehnuteľností pod č. VZ 29/76 a súčasne oprávneným osobám priznal vlastnícke právo k pozemkom podľa geometrického plánu č. X., overeného Správou katastra Prievidza dňa 13. mája 2009 nasledovne: parc. KN C č. X. – lesný pozemok o výmere 5 543 m², parc. č. X. – lesný pozemok o výmere 11 388 m², parc. č. X. – lesný pozemok o výmere 784 m², parc. č. X. – lesný pozemok o výmere 13 767 m², parc. č. X. – lesný pozemok o výmere 16 699 m², parc. č. X. – lesný pozemok o výmere 2 879 m², súčasne odporca podľa § 9 ods. 5 zákona o pôde zriadil vecné bremeno spočívajúce v práve vlastníka infraštruktúrného diela (lanovka odvalového hospodárstva a elektrické vedenie) postaveného na parc. č. X., X., X., X., X. a X. na jeho prevádzkovanie, ako aj v práve jeho prístupu na vymedzené pozemky za účelom údržby, opráv a rekonštrukcie diela.

Krajský súd konštatoval, že pri posudzovaní zákonnosti napadnutých rozhodnutí odporcu vychádzal zo skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania s poukazom na § 250i ods. 1 O.s.p. a z uvedeného dôvodu nemohol prihliadnuť na ďalšie skutočnosti tvrdené zástupcom navrhovateľa na pojednávaní a taktiež na ním predložené dôkazy nevzťahujúce sa na vec.

Vo vzťahu k rozhodnutiu číslo OPU-160-2009/3687/816-C zo dňa 30. septembra 2009 krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi odporcu uvedenými v odôvodnení tohto rozhodnutia. Uviedol, že odvolacie dôvody sa týkali len parc. č. X. – pasienok, z ktorého časť o výmere 22 501 m² prešla do vlastníctva JRD s tým, že náhrada bola priznaná za 5 875 m², nakoľko o zvyšnej časti parcely o výmere 8 845 m² a 7 751 m², ktorej vlastníctvo rovnako prešlo na JRD bolo už odporcom rozhodnuté dňa 2. mája 2006 a 9. mája 2006. Uviedol ďalej, že podľa výpisu z pozemkovej knihy mala pôvodná pozemnoknižná parc. č. X. výmeru 31 456 m² a podľa identifikácie parciel časť z tejto parcely je vo vlastníctve A.P. (1 515 m² + 3 793 m² + 2 624 m²) a vo vlastníctve mesta P. (1 668 m²), pričom predmetom náhrady nemôže byť vyššia výmera ako je uvedená v napadnutom rozhodnutí. Nesúhlasil s námietkou navrhovateľa, že súčasťou rozhodnutia nie je geometrický plán, keďže v prejednávanej veci bola navrhovateľovi priznaná náhrada, ktorú po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia bude na základe jeho žiadosti realizovať Slovenský pozemkový fond.

Vo vzťahu k rozhodnutiu číslo OPU-160-2009/3690/842-C zo dňa 30. septembra 2009 sa krajský súd taktiež v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi odporcu uvedenými v jeho odôvodnení. Konštatoval, že odporca uznal reštitučnú žiadosť oprávnených osôb za dôvodnú, pretože vyvlastňovacie rozhodnutie bolo po jeho právoplatnosti menené, resp. rozšírené tak, že vyvlastnenie č. Výst. 406/75-75 zo dňa 7. marca 1975 sa vzťahovalo aj na pozemnoknižnú

parc. č. X., z ktorej bolo podľa geometrického plánu skutočne vyvlastnených 51 060 m². K námietkam navrhovateľa poukazujúcim na to, že nebol prizvaný k vypracovaniu geometrickému plánu, a že mu nie sú známe lomové body určujúce jeho vlastníctvo uviedol, že zo zákona o pôde nevyplýva pre správny orgán povinnosť, aby v reštitučnom konaní obstaral geometrický plán, na základe ktorého majú byť vydávané pozemky vyznačené v prírode doplniac skutočnosť, že geometrický plán bol zhotovený na náklady štátu, a preto nebolo dôvodné, aby bol navrhovateľ prizvaný k jeho vyhotoveniu.

Poukázal tiež na to, že odporcovi neprináleží odôvodňovať zmenu kultúry a úbytku parciel. Neprihliadol na námietku navrhovateľa proti postupu odporcu, ktorý nerozhodol o jeho nároku v primeranej lehote, keďže samotná táto skutočnosť nemá vplyv na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu z dôvodu nezákonnosti. Taktiež neprihliadol ani na námietky navrhovateľa týkajúce sa predloženia dokumentácie o vyňatí pozemkov z lesného fondu, rekultivácie, poddolovania a iné z dôvodu, že o týchto skutočnostiach správny orgán nemá dostatok právomoci rozhodovať v reštitučných konaniach podľa zákona o pôde. Nestotožnil sa s tvrdením navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutia sú nejasné a nezrozumiteľné. Poukázal na to, že na základe rozhodnutia odporcu č. OPU-160-2009/3690/842-C je možné zapísať vlastníctvo k vydaným pozemkom.

Krajský súd dospel k záveru, že správny orgán v konaniach, v ktorých rozhodol preskúmanými rozhodnutiami, vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a vo veci správne rozhodol, a preto obe napadnuté rozhodnutia v súlade s ustanovením § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Krajský súd rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil v súlade s § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal v dôsledku jeho neúspechu v konaní.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že preskúmané rozhodnutia odporcu zo dňa 30. septembra 2009 č. OPU-160-2009/3690/842-C a č. OPU-160-2009/3687/816-C zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Vytýkal prvostupňovému súdu, že po vykonaní dôkazov navrhnutých účastníkmi konania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, na základe čoho súd prvého stupňa nesprávne rozhodol.

Namietal, že v rozhodnutí odporcu nie sú vlastníci uvádzaní podľa abecedy a nie tak, ako sú vlastníci zapísaní na už existujúcom liste vlastníctva. Poukázal na to, že vlastnícke právo k lesným pozemkom nikdy neprešlo na iného vlastníka, pričom v napadnutých rozhodnutiach v časti vlastníci sú opomenutí vlastníci (pod číslom 1131 – N., 1033 C., 268 – Mestský úrad P. SR, 375 – Horský komposesorát, 599 – D., 802 – R. P.).

Ďalej namietal, že v rozhodnutí sú zachované podiely tak, ako sú zapísané na liste vlastníctva, čo nie je správne a teda sú nesprávne vypočítané podiely vlastníkov. Uviedol, že pokiaľ správa katastra pri zapisovaní údajov z rozhodnutia bude dôsledne vychádzať zo stavu uvedeného v napadnutých rozhodnutiach, budú uvedení vlastníci poškodení a rovnako budú poškodení aj vlastníci, ktorých sa rozhodnutie týka.

Dôvodil, že v rámci dokazovania predložil prvostupňovému súdu fotodokumentáciu vydaných parciel, na ktorých boli zriadené stavby bez stavebného povolenia odvolávajúc sa na ustanovenie § 68 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov. Namietal, že aj po uplynutí lehoty tam tieto stavby zostali, čím im eventuálne vznikli náklady na ich odstránenie.

Ďalej namietal, že v dôsledku prierahov v správnom konaní došlo k stavu, že povinná osoba na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15. júla 2005 previedla na tretiu osobu parcely patriace do uplatneného reštitučného nároku, konkrétne sa jednalo o parcely registra E zapísané v pozemnoknižnej vložke X. – parcela č. X. – pasienok o výmere 950 m², parcela č. X. – pasienok o výmere 478 m², parcela č. X. – výmoľ o výmere 12 416 m², parcela č. X. – pasienok o výmere 766 m², parcela č. X. – pasienok o výmere 363 m², parcela č. X. – pasienok o výmere 5 866 m², parcela č. X. – pasienok o výmere 5 711 m², parcela č. X. – pasienok o výmere 22 502 m² a v tejto súvislosti vytýkal odporcovi, ako aj prvostupňovému súdu, že sa s jeho námietkami v tomto smere nevyporiadali.

Poukázal na účel zákona o pôde uvedený v jeho preambule, ktorým je zabezpečiť tzv. reštitučné procesy zmiernenia niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo v zákone presne ustanovenom období vo vzťahu k presne vymedzenému okruhu osôb a na základe v zákone taxatívne ustanovených prípadov straty majetku.

Vytýkal správneho orgánu, že sa vo svojich rozhodnutiach nevyporiadal s úbytkami pôvodných výmer a taktiež neuviedol a nezdôvodnil, kedy došlo k zmenám kultúr nevydaných, ale aj vydaných nehnuteľností, ako aj zákonných rozhodnutí, ktoré tvoria prekážku vydania podľa zákona. Namietal, že týmito námietkami sa dôsledne nezaoberal ani prvostupňový súd, a to napriek skutočnosti, že na pojednávaní boli ozrejmene právnym zástupcom, ako aj štatutárnym zástupcom navrhovateľa. Uviedol, že ak vo veci konajúci a rozhodujúci správny orgán nevykonal právne relevantné dôkazy v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci a rovnako prvostupňový súd nevykonal žiadne dôkazy, a to ani formou verifikácie vykonaných dôkazov zo strany správneho orgánu, je možné ustáliť, že v danej veci nebol náležite zistený skutkový stav, čo je dôvodom na zrušenie rozsudku krajského súdu a vrátenia mu veci na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril. Odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach dôvodov podaného odvolania § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 212 ods. 1, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a s § 246c ods. 1) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd potvrdil rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým odporca vyhovel reštitučnému nároku žiadateľov ako oprávnených osôb, uplatnený podľa zákona o pôde o priznanie vlastníctva k žiadaným nehnuteľnostiam, resp. o priznanie náhrady, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného správneho

orgánu a konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľa a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutých rozhodnutí správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania na základe opravných prostriedkov navrhovateľa v danej veci boli rozhodnutia a postup žalovaného správneho orgánu, ktorými rozhodnutiami žalovaný správny orgán v rámci konania podľa zákona o pôde oprávneným osobám priznal vlastnícke právo k žiadaným nehnuteľnostiam, resp. právo na náhradu za nehnuteľnosti, ktoré nebolo možné vydať.

V správnom súdnictve preskúmvajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 1 O.s.p. podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Účelom zákona o pôde bolo zmierniť následky niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného majetku v období rokov 1948 až 1989, dosiahnuť zlepšenie starostlivosti o poľnohospodársku a lesnú pôdu obnovením pôvodných vlastníckych vzťahov k pôde a upraviť vlastnícke vzťahy k pôde v súlade so záujmami hospodárskeho rozvoja vidieka aj v súlade s požiadavkami na tvorbu krajiny a životného prostredia. Zákon sa vzťahoval na a) pôdu, ktorá tvorí poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrí, a v rozsahu ustanovenom týmto zákonom aj na pôdu, ktorá tvorí lesný pôdny fond, b) obytné budovy, hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej poľnohospodárskej usadlosti, včítane zastavaných pozemkov, c) obytné a hospodárske budovy a stavby slúžiace poľnohospodárskej a lesnej výrobe alebo s ňou súvisiacemu vodnému hospodárstvu, včítane zastavaných pozemkov, d) iný poľnohospodársky majetok uvedený v § 20 (§ 1 ods.1 zákona o pôde).

Podľa § 6 ods. 1, písm. d/, n/ zákona o pôde oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku odňatia bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov, vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady.

Podľa § 9 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 7 zákona o pôde nárok uplatní oprávnená osoba na pozemkovom úrade a zároveň vyzve povinnú osobu na vydanie nehnuteľnosti. Povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od podania výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnosti. Dohoda podlieha schváleniu pozemkovým úradom formou rozhodnutia vydaného v správnom konaní. Rozhodnutie pozemkového úradu o neschválení dohody preskúma na návrh účastníka súd. Ak k dohode podľa odseku 1 nedôjde, rozhodne o vlastníctve oprávnenej osoby k nehnuteľnosti pozemkový úrad. Pokiaľ je to nevyhnutne potrebné, môže pozemkový úrad zriadiť alebo zrušiť na prevádzanej nehnuteľnosti vecné bremeno, prípadne uložiť iné opatrenia na ochranu životného prostredia alebo dôležitých

záujmov iných vlastníkov. Proti rozhodnutiu pozemkového úradu podľa odsekov 4 až 6 možno podať opravný prostriedok na súd.

Podľa § 11 ods. 1, 5 zákona o pôde, pozemky alebo ich časti nemožno vydať v prípade, že:

- a) pozemok je vo vlastníctve fyzickej osoby alebo k pozemku bolo zriadené právo osobného užívania, s výnimkou prípadov uvedených v § 8,
- b) na pozemku sa nachádza cintorín,
- c) pozemok sa nachádza v pásme hygienickej ochrany vodných zdrojov prvého stupňa, alebo tvorí koryto vodného toku, alebo na pozemku sú prírodné liečivé zdroje a zdroje prirodzene sa vyskytujúcich stolových minerálnych vôd,
- d) pozemok bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný; pozemok možno vydať, ak stavba nebráni poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu pozemku,
- e) na pozemku bola zriadená záhradková alebo chatová osada, botanická záhrada a arborétum zamerané na záchranu a zachovanie genofondu alebo les určený na lesný výskum 10a) alebo pozemok slúži výlučne na vypestovanie nových šľachtiteľských odrôd a semenných sadov lesných drevín,
- f) na pozemku sú telovýchovné a športové zariadenia,
- g) pozemok možno vo verejnom záujme vyvlastniť,
- h) pozemok sa nachádza v obvode projektu pozemkových úprav a jeho vykonanie bolo schválené.

Obytnú budovu, hospodársku budovu a inú stavbu patriacu k pôvodnej poľnohospodárskej usadlosti, nemožno vydať v prípade, že zásadnou prestavbou stavba stratila svoj pôvodný stavebno-technický charakter tak, že už nesúvisí s predmetom poľnohospodárskej výroby alebo je vo vlastníctve fyzickej osoby, s výnimkou prípadov, keď fyzická osoba nadobudla stavbu do vlastníctva za okolností uvedených v § 8.

Na konanie o nárokoch oprávnených osôb v zmysle zákona o pôde sú príslušné pozemkové úrady podľa § 9 zákona o pôde v spojení s § 5 ods. 5, písm. g/ zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v platnom znení.

Pre konanie pozemkového úradu o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 1, 2 a 3 zákona o pôde platia všeobecné predpisy o správnom konaní, teda ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“).

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Správny orgán podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutia si zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav, a preto jeho rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom, z ktorých dôvodov boli splnené zákonné podmienky pre potvrdenie jeho rozhodnutí súdom prvého stupňa podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k interpretácii zákona o pôde zdôrazňuje, že v prípade uvedeného zákona sa jedná o jeden z reštitučných zákonov, ktorými sa demokratická spoločnosť snaží aspoň čiastočne zmierniť následky minulých majetkových a iných krívd, spočívajúcich v porušovaní všeobecne uznávaných ľudských práv a slobôd zo strany štátu. Štát a jeho orgány ako aj obce sú teda povinné postupovať v konaní podľa tohto zákona v súlade so zákonnými záujmami osôb, ktorých ujma na základných ľudských právach a slobodách má byť aspoň čiastočne kompenzovaná. Tento výklad vychádza zo skutočnosti, že zmyslom všetkých reštitučných zákonov bolo zmiernenie následkov niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo v rozhodnom období. Ak teda zákonodarca si bol vedomý, že odstránenie všetkých krívd nie je reálne a že sa musí uspokojiť len s nápravou niektorých, nemožno potom pripustiť, aby výklad týchto právnych predpisov bol natoľko dogmatický a ústavne nekonformný, že by zakladal de facto voči niektorým osobám krivdy nové.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis zistil, že navrhovateľ v dňoch 1. septembra 1992, 19. októbra 1992 a 22. decembra 1992 požiadal bývalý Pozemkový úrad v P. o vydanie nehnuteľností, ktoré mu boli odňaté v súlade so zákonom SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov. Žalovaný správny orgán o uplatnenom nároku navrhovateľa rozhodoval postupne viacerými čiastkovými rozhodnutiami. Preskúmanými rozhodnutiami v danej veci rozhodol o ďalšej časti ním uplatneného nároku vymedzenej vo výroku týchto rozhodnutí.

Odporca rozhodnutím č. **OPÚ-160-2009/3687/816-C** zo dňa 30. septembra 2009 rozhodol vo veci oprávnených osôb (§ 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb.) združených v súčasnosti v H. komposesoráte, pozemkovom spoločenstve P. tak, že títo spĺňajú podmienky ustanovené v § 6 ods. 1 písm. d) zákona o pôde (odňatie bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov) /výrok 1 preskúmaného rozhodnutia/; oprávneným osobám však nepriznal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v katastrálnom území P., bližšie špecifikovaných vo výroku v bode 2 písm. a) a b) tohto rozhodnutia, a to z dôvodu, že pozemky sú podľa identifikácií parciel č. 475/00 zo dňa 15. januára 2001 a č. K2-409/2008 zo dňa 13. júna 2008 v súčasnosti buď zastavané stavbami, ktoré neslúžia poľnohospodárskej ani lesnej výrobe alebo sú vo vlastníctve fyzických osôb, ktoré nie sú povinnými osobami v zmysle § 5 zákona o pôde alebo tvoria koryto vodného toku a žiadané budovy buď zanikli alebo boli prestavané tak, že už nesúvisia s predmetom poľnohospodárskej výroby. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, odporca výrokom v bode 3 tohto rozhodnutia priznal oprávneným osobám právo na náhradu podľa § 11 ods. 2, resp. § 16 zákona o pôde, za splnenia zákonnej podmienky, a to, že o náhradu požiadajú Slovenský pozemkový fond Bratislava, Regionálny odbor Prievidza v lehote troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, inak právo na náhradu zaniká.

V odôvodnení uvedeného rozhodnutia odporca konštatoval, že týmto rozhodnutím priznáva oprávneným osobám právo na náhradu za nehnuteľnosti, o ktorých doposiaľ rozhodnuté nebolo, resp. o ktorých bolo rozhodnuté len z časti, pričom presne konkretizoval nehnuteľnosti (pozemky a budovy), za ktoré buď v celku, alebo v časti priznáva oprávneným osobám právo na náhradu, keďže ich vydaniu bránia zákonné prekážky. Konkrétne uviedol, že za pozemok parc. č. **X.** – záhrada sa priznáva právo na náhradu len za výmeru **1 002 m²**,

dôvodiac tým, že rozhodnutím č. OPP-920-2001/3684/585-C zo dňa 3. augusta 2001 bola prevažná časť pôvodnej výmery tejto parcely (9 272 m²) vyriešená, pričom uvedeným rozhodnutím z roku 2001 bolo tiež priznané oprávneným osobám právo na náhradu za pozemok parc. č. **X.** – roľa vo výmere 10 998 m² (ako parc. č. **X.** o výmere 1 597 m², parc. č. **X.** o výmere 9 401 m²), a preto v preskúmanom rozhodnutí sa oprávneným osobám priznáva právo na náhradu za pozemok parc. č. **X.** len vo výmere **1 630 m²**. K pozemku parc. č. **X.** uviedol, že sa priznáva ešte právo na náhradu za **5 875 m²**, keďže výmera 8 875 m² z tejto parcely bola oprávneným osobám priznaná, resp. im bolo priznané právo na náhradu rozhodnutím č. OPÚ-523-2006/1750/725-C, ktoré bolo doplnené dňa 3. júla 2008 a výmera 7 751 m² rovnako z tejto parcely bola riešená ďalším rozhodnutím č. OPÚ-523-2006/1890/726-C zo dňa 9. mája 2006. Za pozemky parc. č. **X., X., X., X., X., X., X. a X.** odporca priznal oprávneným osobám právo na náhradu v celých výmerách, tak ako boli zapísané v pozemnoknižných vložkách č. **X.** a **X.**, katastrálne územie **P.**, prípadne v identifikácii parciel. Z pozemku **parc. č. X.** priznal oprávneným osobám právo na náhradu za **1 522 m²** a z pozemku **parc. č. X.** priznal právo na náhradu za **1 118 m²**, keďže tieto sú v súčasnosti včlenené do parciel, ktoré v zmysle zákona o pôde nie je možné vydať s tým, že **zostatok pôvodných parciel X. a X.** bude oprávneným osobám vydaný samostatným rozhodnutím. Za pozemok **parc. č. X.** priznal oprávneným osobám právo na náhradu za zostatok jej výmery predstavujúcej **382 m²**, nakoľko rozhodnutím č. OPP-920-2001/3684/585-C zo dňa 3. augusta 2001 im bolo priznané právo na náhradu len za výmeru 438 m². Odporca priznal, predmetným rozhodnutím, oprávneným osobám aj právo na náhradu **za budovy** nachádzajúce sa na parc. č. **X.** – dom súpisné č. 177 o výmere 281 m², na parc. č. **X.** – dom, dvor súpisné č. 178 so spoločnou výmerou 1 320 m² (ktoré budovy nie je možné vydať, nakoľko predmetné parcely sú zastavané budovou a areálom Gymnázia vo vlastníctve Trenčianskeho samosprávneho kraja podľa listu vlastníctva č. **X.**), ďalej na parc. č. **X.** – hosp. stavisko o výmere 74 m², parc. č. **X.** – hosp. stavisko o výmere 130 m², ktorých vlastníkom je štát (Obvodný úrad v **P.**), jedná sa o zastavané plochy, na ktorých sú sklady **CO**, garáže a administratívna budova a za budovu, ktorá stála na parc. č. **X.** pôvodne slúžiacej k zabezpečeniu potrieb súvisiacich s poľnohospodárskou výrobou podielnikov, ktorá však bola zlikvidovaná, a z uvedeného dôvodu bude, ako konštatoval odporca vo svojom rozhodnutí, tento pozemok (parc. č. **X.**) vrátený oprávneným osobám do vlastníctva samostatným rozhodnutím.

Odporca rozhodnutím č. **OPÚ-160-2009/3690/842-C** zo dňa 30. septembra 2009 rozhodol vo veci oprávnených osôb (§ 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb.) združených v súčasnosti v Horskom komposesoráte, pozemkovom spoločenstve **P.** tak, že títo spĺňajú podmienky ustanovené v § 6 ods. 1 písm. n) zákona o pôde (vyvlastnenie bez náhrady) a priznal im vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, pozemkom v katastrálnom území **P.**, konkretizovaným vo výroku pod bodom 2/ tohto rozhodnutia, a to – **KN-C** p.č. **X.** – lesný pozemok o výmere 5 543 m²; p.č. **X.** – lesný pozemok o výmere 11 388 m²; p.č. **X.** – lesný pozemok o výmere 784 m², p.č. **X.** – lesný pozemok o výmere 13 767 m², p.č. **X.** – lesný pozemok o výmere 16 699 m² a p.č. **X.** – lesný pozemok o výmere 2 879 m² – podľa **GP** č. **X.**, overeného Správou katastra Prievidza dňa 13. mája 2009 (časti pôvodnej **PK** p.č. **X.** – lesný pozemok, zapísaná vo vl. č. **X.**), ktoré prešli do vlastníctva štátu vyvlastnením evidovaným v katastri nehnuteľností pod č. **VZ 29/76**. Súčasne podľa ustanovenia § 9 ods. 5 zákona o pôde zriadil vecné bremeno spočívajúce v práve vlastníka infraštruktúrneho diela (lanovka odvalového hospodárstva a elektrické vedenie) postaveného na **KN-C** parcelách č. **X., X., X., X., X. a X.** – na jeho prevádzkovanie, ako aj v práve prístupu na tieto pozemky za účelom údržby, opráv a rekonštrukcie diela (výrok 3 rozhodnutia).

V odôvodnení rozhodnutia odporca uviedol, že týmto rozhodnutím sa oprávneným osobám priznáva vlastnícke právo k časti pôvodnej PK p.č. X., ktorá ako lesný pozemok bola zapísaná vo vl. č. X. katastrálne územie P. a bola vyvlastnená rozhodnutím Mestského národného výboru v Prievidzi č. Výst. 406/75-75, zo dňa 7. marca 1975 (v katastri nehnuteľností evidované ako VZ 29/76), pričom k náhrade za odňatú parcelu p.č. X. jednotlivcom zo zaniknutého spoločenstva nedošlo. Uviedol ďalej, že po vyhotovení GP sa zistilo, že skutočne vyvlastnená plocha v súvislosti s rozhodnutím Výst. 406/75-75 z predmetnej parcely bola až 51 060 m² a tvorí podľa IP K2-1182/2008 zo dňa 30. októbra 2008 časti terajších KN-C parciel X., X., X. a X. v užívaní Lesov SR štátny podnik, bez založených listov vlastníctva. Po odčlenení vyvlastňovanej plochy geometrickým plánom č. X. ide o novovytvorené parcely č. X., X., X., X., X. a X., ktoré sa týmto rozhodnutím vracajú do vlastníctva oprávnených osôb ako lesné pozemky, aby v budúcnosti nevznikli pochybnosti o vlastníctve k výmere pôvodnej parcely p.č. X. odňatej VZ 29/76. Dôvodil ďalej, že v prospech spoločnosti H. b. P., a.s., resp. v prospech prípadných ďalších vlastníkov diela týmto rozhodnutím zriaďuje vecné bremeno spočívajúce v práve vlastníka infraštruktúrneho diela umiestneného na vydávaných pozemkoch vstupovať na tieto pozemky za účelom údržby, opráv a rekonštrukcie diela. Súčasne uviedol, že zostatok pôvodnej parcely č. X. je zapísaný na liste vlastníctva č. X. ako spoluvlastníctvo oprávnených osôb a ďalších pôvodných vlastníkov alebo ich právnych nástupcov, ktorí mali podiel na spoločných lesných nehnuteľnostiach zapísaných vo vl. č. X., katastrálne územie P. s tým, že časti pôvodnej p.č. X. prešli do vlastníctva fyzických osôb zmenami poznačenými v identifikácii parciel K2-1182/2008 ako zmeny, ktoré nastali už v rozhodnom období.

Krajský súd uznesením vyhláseným na pojednávaní konanom dňa 1. júna 2010 spojil podľa § 112 ods. 1 O.s.p. na spoločné konanie a rozhodnutie veci vedené pod sp. zn. 13Sp/49/2009 a 13Sp/50/2009 s tým, že konanie bude vedené až do právoplatného skončenia vecí pod **sp. zn. 13Sp/49/2009**.

Predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom pod **sp. zn. 13Sp/49/2009** bolo rozhodovanie o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č. **OPU-160-2009/3687/816-C zo dňa 30. septembra 2009** a predmetom súdneho prieskumu pod sp. zn. 13Sp/50/2009 bolo rozhodovanie o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č. **OPU-160-2009/3690/842-C zo dňa 30. septembra 2009**.

Odvolačí súd považuje za potrebné úvodom zdôrazniť, že rozsah súdneho prieskumu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je v danej veci určený rozsahom predmetu, o ktorom odporca rozhodol napadnutými rozhodnutiami (č. **OPU-160-2009/3687/816-C zo dňa 30. septembra 2009** a č. **OPU-160-2009/3690/842-C zo dňa 30. septembra 2009**) a rozsahom námietok uvedených v opravných prostriedkoch navrhovateľa podaných proti uvedeným rozhodnutiam, a preto súd prvého stupňa a ani odvolací súd nemohli venovať pozornosť tým namietaným skutočnostiam, ktoré sa netýkali predmetu rozhodnutia, teda netýkali sa tých nehnuteľností, o ktorých odporca rozhodol vo výroku napadnutých rozhodnutí.

Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade

s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis a tiež, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd prihliada na tie procesné pochybenia správneho orgánu, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku prvostupňového súdu v rozsahu odvolacích námietok navrhovateľa, ktorými je odvolací súd viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a v rámci tohto konania po preskúmaní rozhodnutia odporcu č. **OPU-160-2009/3687/816-C** zo dňa 30. septembra 2009 a postupu mu predchádzajúceho z hľadiska jeho zákonnosti v rozsahu námietok navrhovateľa uvedených v opravnom prostriedku proti tomuto rozhodnutiu, dospel k záveru, že uvedené rozhodnutie odporcu je založené na náležite zistenom skutkovom stave, je riadne odôvodnené a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

Súd prvého stupňa sa náležite zaoberal námietkami navrhovateľa vznesenými proti uvedenému rozhodnutiu správneho orgánu a správne v rozsahu týchto námietok preskúmal rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj svoje skutkové zistenia v danej veci týkajúce sa predmetu rozhodnutia uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia a súčasne riadne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil právne závery, ku ktorým dospel po preskúmaní predloženej veci.

Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa nemohol prihliadnuť na námietku navrhovateľa, týkajúcu sa geometrického plánu, pretože odporca preskúmaným rozhodnutím nerozhodoval o vydávaní nehnuteľností, keďže v danej veci týmto rozhodnutím navrhovateľovi priznal len právo na náhradu podľa § 11 ods. 2 alebo § 16 zákona o pôde. Taktiež odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na ďalšie jeho námietky, týkajúce sa úbytku výmer, konkrétne dôvody nevydania nehnuteľností, zmeny kultúr, nezdôvodnenia zákonných rozhodnutí, ktoré tvoria prekážku vydania a to jednak z dôvodu, že navrhovateľ námietky vzniesol veľmi všeobecne, bez konkrétneho označenia nehnuteľností, ktorých by sa tieto námietky týkali, ako aj z dôvodu, že žalovaný správny orgán pokiaľ ide o námietku úbytku výmer v napadnutom rozhodnutí sám konštatoval, že o reštitučnom nároku rozhodol už v minulosti viacerými rozhodnutiami a o zostatku nároku rozhodne samostatným rozhodnutím. Pokiaľ ide o zmenu kultúr, odporca nemá dostatok právomoci na rozhodovanie o zmene kultúr a charakter žiadaného pozemku posudzuje ku dňu jeho odňatia štátom alebo inou právnickou osobou v rozhodnej dobe. Pokiaľ ide o námietku nezdôvodnenia prekážok vydania, tvrdenia navrhovateľa sú vyvrátené samotným odôvodnením napadnutého rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že odporca náležite uviedol dôvody, pre ktoré jednotlivé nehnuteľnosti, uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia v bode 2 písm. a/, b/, nebolo možné navrhovateľovi vydať a bolo mu priznané právo na náhradu. Pokiaľ navrhovateľ v opravnom prostriedku v ďalších uvádzaných námietkach poukazuje na rozhodnutia OPÚ č. 523-2006/1750/725-C zo dňa 3.7.2008 a zo dňa 2.5.2006, ako aj na parcely č. X., X., X., X., X., X., odvolací súd na tvrdené skutočnosti nemohol prihliadať, pretože sa netýkali nehnuteľností, o ktorých odporca rozhodol vo výroku preskúmaného rozhodnutia, a preto tieto tvrdenia sú právne irelevantné pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia (č. **OPU-160-2009/3687/816-C** zo dňa 30. septembra 2009).

Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia odporcu č. **OPU-160-2009/3690/842-C** zo dňa 30. septembra 2009 a postupu mu predchádzajúceho z hľadiska jeho zákonnosti, v rozsahu námietok navrhovateľa uvedených v opravnom prostriedku proti tomuto rozhodnutiu a po preskúmaní napadnutého rozsudku prvostupňového súdu v rozsahu odvolacích námietok navrhovateľa, ktorými odvolací súd je viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), dospel k záveru, že uvedené rozhodnutie odporcu je taktiež založené na náležite zistenom skutkovom stave, je riadne odôvodnené a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

Posudzujúc zákonnosť napadnutého rozsudku v rozsahu odvolacích dôvodov súd prvého stupňa aj v uvedenom prípade sa náležite zaoberal námietkami navrhovateľa proti napadnutému rozhodnutiu správneho orgánu a správne v rozsahu jeho námietok preskúmal rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, svoje skutkové zistenia v danej veci týkajúce sa predmetu rozhodnutia uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia a súčasne riadne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil právne závery, ku ktorým dospel po preskúmaní predloženej veci.

Odvolací súd v celom rozsahu sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o jeho posúdenie námietky navrhovateľa, týkajúcej sa geometrického plánu, na ktorý súčasne poukazuje. Odvolací súd taktiež nemohol súhlasiť s námietkami navrhovateľa, ktorými namietal úbytok výmer, zmeny kultúr, a to z dôvodov uvedených vyššie (dôvody pri rozhodnutí odporcu č. **OPU-160-2009/3687/816-C**). Pokiaľ navrhovateľ v opravnom prostriedku v danom prípade taktiež namietal, že odporca neuviedol konkrétne dôvody nevydania nehnuteľností, ako aj zákonné rozhodnutia, ktoré tvoria prekážku vydania, odvolací súd poukazuje na to, že tieto námietky sa na daný prípad nemôžu žiadnym spôsobom vzťahovať, pretože preskúmaným rozhodnutím odporca navrhovateľovi prinavrátil vlastníctvo k pozemkom a nerozhodoval o práve na náhradu za pozemky, ktoré by nebolo možné vydať.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že odporca zaviniť, že došlo v priebehu reštitučného konania v niektorých prípadoch k predaju majetku, odvolací súd poukazuje na právnu úpravu ustanovenú v § 5 ods. 3 zákona o pôde. Na jeho námietku však nemohol prihliadnuť, pretože tvrdené skutočnosti sú pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia právne irelevantné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné opakovane poukázať na to, že v odvolacom konaní pri preskúmaní zákonnosti rozsudku krajského súdu je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), a preto nemohol prihliadnuť na tie namietané skutočnosti, ktoré navrhovateľ síce uviedol v opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam odporcu, avšak v odvolaní proti rozsudku krajského súdu ich nenamietal. Odvolací súd z uvedeného dôvodu v rámci odvolacieho konania nemohol posudzovať dôvodnosť resp. nedôvodnosť námietky vznesenej navrhovateľom v opravnom prostriedku proti tej časti napadnutého rozhodnutia č. OPU-160-2009/3690/842-C, ktorou odporca rozhodol o zriadení vecného bremena.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa poukázal na to, že vlastnícke právo k lesným pozemkom nikdy neprešlo na iného vlastníka, pričom v napadnutých rozhodnutiach v časti vlastníci sú opomenutí vlastníci, ďalej namietal, že v rozhodnutí sú zachované podiely tak, ako sú zapísané na liste vlastníctva, čo nie je správne a teda sú nesprávne vypočítané podiely vlastníkov a súčasne dôvodil, že v rámci dokazovania predložil prvostupňovému súdu fotodokumentáciu vydaných parciel, na ktorých boli zriadené stavby bez stavebného povolenia a odvolávajúc sa na ustanovenie § 68 ods. 1 zákona

č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov namietajúc, že aj po uplynutí lehoty tam tieto stavby zostali, čím im eventuálne vznikli náklady na ich odstránenie, odvolací súd na tvrdené skutočnosti nemohol prihliadať. Navrhovateľ uvedené námietky neuviedol v opravných prostriedkoch proti preskúvaným rozhodnutiam odporcu a tým, že ich vzniesol až v odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu, ich vzniesol po uplynutí zákonnej lehoty ustanovenej v § 250m ods. 2 O.s.p., dôsledkom čoho mu lehota na ich uplatnenie zanikla, pretože až do rozhodnutia súdu môže navrhovateľ rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť, avšak rozšíriť ho môže len v lehote zákonom stanovenej (§ 250h ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 a s § 250m ods. 2).

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní ďalej namietal, že v dôsledku prietáhov v správnom konaní došlo k stavu, že povinná osoba na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15. júla 2005 previedla na tretiu osobu parcely patriace do uplatneného reštitučného nároku, konkrétne sa jednalo o parcely registra E zapísané v pozemnoknižnej vložke X. – parcela č. X. – pasienok o výmere 950 m², parcela č. X. – pasienok o výmere 478 m², parcela č. X. – výmol' o výmere 12 416 m², parcela č. X. – pasienok o výmere 766 m², parcela č. X. – pasienok o výmere 363 m², parcela č. X. – pasienok o výmere 5 866 m², parcela č. X. – pasienok o výmere 5 711 m², parcela č. X. – pasienok o výmere 22 502 m² a v tejto súvislosti vytýkal odporcovi, ako aj prvostupňovému súdu, že sa s jeho námietkami v tomto smere nevyporiadali, odvolací súd ani na túto námietku neprihliadol. Označené nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižnej vložke X. neboli predmetom preskúvaných rozhodnutí odporcu, z ktorého dôvodu nemohli byť ani predmetom súdneho prieskumu v danej veci. Odvolací súd však v tejto súvislosti poukazuje na právnu úpravu ustanovenú v § 5 ods. 3 zákona o pôde.

Odvolací súd súčasne poukazuje na to, že rozhodnutiami odporcu a ani rozhodnutiami súdov oboch stupňov v danej veci nie je dotknuté právo navrhovateľa domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva v rámci občianskeho súdneho konania na príslušnom okresnom súde na základe samostatnej žaloby.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že námietky navrhovateľa vznesené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu sú nedôvodné, z ktorého dôvodu nie sú spôsobilé spochybníť zákonnosť napadnutých rozhodnutí žalovaného správneho orgánu a ani zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3, veta druhá O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2, s § 246c ods. 1, veta prvá a s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2, s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1. Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, v dôsledku jeho neúspechu v tomto konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. apríla 2011

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Peter Szimeth